

ת"פ 49733/02/21 - מדינת ישראל נגד משה מנחם וילנסקי ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 49733-02-21 מדינת ישראל נ' וילנסקי

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה כהן-לקח המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שי עציון (פמ"י)
נגד הנאשם		משה מנחם וילנסקי ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון תקיפה לפי סעיף 379 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק), וכן בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335 בצירוף סעיף 29 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בלילה שבין 6.2.2021 ל-7.2.2021 המתלונן בילה ברחוב אגריפס בירושלים ביחד עם חברו גל. המתלונן וגל לא הכירו את הנאשם קודם לכן. בשעה 00:10 אור ליום 7.2.2021, מסיבות שאינן ידועות למאשימה, התפתח עימות פיזי ומילולי מספר צעירים ובהם הנאשם (להלן: החבורה), ובין המתלונן וגל. במהלך העימות, אחד מבני החבורה אחז בגל. בשלב זה הנאשם שהיה במרחק של מטרים ספורים ממנו, ניסה לתקוף את גל באזור הכתף באמצעות מברג שהיה ברשותו, תוך שהוא מניף את המברג לכיוונו של גל. מיד לאחר מכן, סב הנאשם על עקביו והחל להימלט לכיוון מרכז המתחם של שוק מחנה יהודה כשהוא אוחז במברג.

סמוך למתואר לעיל, אחד מבני החבורה דקר את המתלונן בחלק השמאלי של גבו באמצעות מברג. המברג חדר דרך גבו של המתלונן וניקב את ריאתו השמאלית. מיד לאחר מכן הנאשם נמלט מן המקום והתרחק מיתר בני החבורה.

כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן נקב בריאה. המתלונן טופל בטיפול נמרץ ונדרש להליך כירורגי במהלכו הוכנס נקז לחזהו והוא נזקק לאשפוז עד יום 9.2.2021. לאחר שהמתלונן שוחרר מבית החולים, הוא סבל מכאבים ונזקק למשככי כאבים.

במעשיו האמורים הנאשם ניסה לתקוף את גל, וכן גרם למתלונן בצוותא חדא חבלה חמורה כאשר מי מבני

החבורה נשא נשק קר.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמות במישור העונשי וכל צד נותר חופשי בטיעונו לעונש. מאחר שבמסגרת הליך המעצר הנאשם שוחרר לקהילת רטורנו והשתלב בהליך טיפולי בהמלצת שירות המבחן, הוגשו לעיוני מספר תסקירים שעקבו אחר מצבו של הנאשם במשך תקופה של למעלה משנה כמפורט להלן.

תסקירי שירות המבחן

4. משורת התסקירים שהוגשו לעיוני עולה כי הנאשם, יליד 2002, הוא ילד שלישי מבין שמונה אחים, בן למשפחה חרדית בירושלים. כנער סבל הנאשם מקשיי קשב וריכוז, והתנהגותו התאפיינה בהתפרצויות כאשר ההורים התקשו להציב לנאשם גבולות ברורים. בשלב מסוים הנאשם נשר ממסגרת לימודית, נגרר אחרי חברה שלילית וניהל חיי שוטטות. מגיל 15 ואילך החל הנאשם לעשות שימוש בחומרים משני תודעה באופן מסיבי, בין היתר אלכוהול וסמים. עוד בהיותו קטין הופנה הנאשם לשירות המבחן לנוער עקב מעורבות בפלילים, אולם באותה עת הנאשם התקשה לשתף פעולה עם גורמי המקצוע ולא היה מגויס לתהליך טיפולי משמעותי.

בתיק הנוכחי הנאשם נעצר בעת שהיה בגיר כבן 19. בסמוך לאחר מעצרו, שירות המבחן העריך כי ללא טיפול בדפוסיו ההתמכרותיים וההתנהגותיים במסגרת קהילה ייעודית, רמת הסיכון מהנאשם תהיה גבוהה. ביום 6.7.2021 החל הנאשם טיפול בקהילת רטורנו. הוא עבר בהצלחה את שלבי הטיפול במסגרת הסגורה, וביום 9.2.2022 עבר להוסטל "בית בחצי הדרך".

בתחילת השהות בהוסטל, הנאשם חווה קשיים מהותיים. בהמשך הדרך, הנאשם למד לעבור מהתנהגות שהתאפיינה בזעם ובאימפולסיביות, להתנהלות קונסטרוקטיבית של התייעצות, שיתוף מידע, בקשת עזרה וכדומה. כמו כן, הנאשם שולב בטיפול לניהול כעסים.

לאחר סיום שלב ההוסטל ביום 15.6.2022, ונוכח ההפחתה ברמת הסיכון, שירות המבחן פנה לבית המשפט בבקשה לאפשר לנאשם לשהות במעצר בית לילי, לעבוד כשכיר בעבודות התקנה בחברת מתכות, וכן להשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות. הנאשם ביקש לא לחזור להתגורר בירושלים, שכן ראה בכך גורם סיכון עבורו. בהתאם להמלצת שירות המבחן, אישרתי לנאשם להתגורר בבית שמש ולהשתלב שם ביחידה להתמכרויות ובקבוצת נרקומנים אנונימיים, וכן לעבוד לפרנסתו בחברת המתכות.

לאורך ההליך לפני עקבתי אחר המשך התקדמותו של הנאשם בתהליך הטיפול. מהתסקירים עלה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם היחידה להתמכרויות בבית שמש, בדיקותיו היו נקיות משרידי סם, והוא שולב בהצלחה בטיפול קבוצתי ופרטני שם.

אשר לעבירות נושא התיק הנוכחי, הנאשם התקשה לתאר במדויק את האירוע כפי שהתרחש, וזאת מאחר שהיה

בהשפעת חומרים ממכרים באותה עת. בד בבד, הנאשם לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו, תוך הבנה כי דפוסיו האלימים התעצמו בעת שהיה משתמש בסמים.

מבחינת גורמי סיכון - שירות המבחן ציין בתסקירו כי עסקינן בבחור צעיר שנמצא בשלבי גיבוש זהותו, ואשר גדל במערכת משפחתית מורכבת. הוא התאפיין בדפוסים של טשטוש ערכי ושל קושי ממשי בבחינת התנהלות בעייתית מצדו. בתסקיר האחרון מיום 28.2.2023 צוין כי למרות שכלפי חוץ ניכר שהנאשם בוגר לגילו, הרי עקב חוויות ילדותו עדיין קיימים בו דפוסים התנהלות ילדותיים.

מבחינת גורמי סיכוי - בתסקיר האחרון מיום 28.2.2023 צוין כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע אמפתיה כלפי המתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי, וכי כיום הוא מזהה בעצמו דפוסים בעייתיים וכן מזהה מוקדי סיכון. בנוסף, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם הצליח להתרחק מחברה שולית. הנאשם הראה מוטיבציה גבוהה להמשיך ולשקם את חייו, הוא ערך שינויים מהותיים בהתנהלותו היומיומית, והוא מסתייע באנשי המקצוע. הנאשם מתמיד בתהליך הטיפול, מגיע לטיפולים פרטניים וקבוצתיים ביחידה להתמכרויות, וכן לוקח חלק בקבוצה למכורים אנונימיים בבית שמש. משיחה של שירות המבחן עם היחידה להתמכרויות עלה כי הנאשם מוסר בדיקות לגילוי שרידי סם אחת לשבוע, וכל הבדיקות נקיות משרידי סם. משיחות של שירות המבחן עם הנאשם עלה כי הוא לומד לבחון דרכים אלטרנטיביות לתקשורת בונה, וכי הוא נעזר במיומנויות הנרכשות במסגרת הטיפול ביחידה. במהלך כל תקופת הדחייה, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

במישור העונשי, שירות המבחן סבר כי הטלת עונש מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, תפגע בתהליך בו החל הנאשם. המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במהלכה הנאשם ימשיך את הטיפול ביחידה להתמכרויות בבית שמש, וזאת בשילוב עם צו של"צ בהיקף נרחב של 280 שעות.

ראיות לעונש

5. בדיון הטיעונים לעונש המאשימה הודיעה כי אין לנאשם הרשעות קודמות. מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם שהוגש לעיוני בדיון מיום 2.5.2022, עולה כי לנאשם אי הרשעה שהתיישנה בגין עבירות של שימוש ברכב ללא רשות וניסיון להסגת גבול פלילית מבית משפט לנוער בירושלים, בגינה הוטלו על הנאשם בשעתו צו של"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

6. מטעם הנאשם העידו לפניי שני הוריו. ההורים עמדו על השינוי החיובי שחל בבנם בעקבות הצלחתו בתהליך הטיפול, ועל כך שהנאשם שב לחיק המשפחה, שוהה בבית ההורים בכל סוף שבוע, ומשמש בן משפחה למופת ואח אהוב. ובלשון אמו של הנאשם: "הוא הפך ליקיר הבית". שני ההורים הודו על המאמצים שהושקעו בנאשם ועל השינוי שחווה בחייו אשר השפיע לטובה על המשפחה כולה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה עמדה על חומרת האירוע נושא כתב האישום ועל הנזק שנגרם למתלונן, הגם שהנאשם לא נטל בעצמו חלק אקטיבי בדקירה. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע מ-18 עד 36 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות עניינו של הנאשם, המאשימה הסכימה כי יש מקום לחריגה לקולא מן המתחם משיקולי שיקום. עם זאת, נטען כי על החריגה להיות מידתית ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ולפיכך אין לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ. לטענת המאשימה, מן הראוי להטיל על הנאשם עונש של 9 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לטובת המתלונן.

8. מנגד, הסנגור טען כי בשים לב לחלקו היחסי של הנאשם בפרשה, מתחם העונש ההולם נע מעבודות שירות קצרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד בדבריו על הדרך הארוכה שעשה הנאשם מעת שהיה קטין ויוצג על-ידי הסנגור בהליכים קודמים, ועד היום. נטען כי נוכח התהליך הטיפולי שהנאשם עבר בהצלחה, יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא ולאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, באופן שיוטל על הנאשם עונש של צו של"צ בשילוב עם צו מבחן.

9. הנאשם בדבריו לפני הודה על ההזדמנות שקיבל ועל האמון שניתן בו, וציין כי בעקבות התהליך הטיפולי הוא הפך להיות: "גרסה יותר טובה של עצמי עבור החברה ולהיות בן אדם יותר טוב".

מתחם העונש ההולם

10. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם הם הגנה על שלמות הגוף והנפש, וכן שמירה על תחושת הביטחון האישי ועל הסדר הציבורי.

11. **בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות** - הן פורטו בפס' 2 לדבריי לעיל.

לחומרא, ניתן לציין את העובדה כי במהלך עימות שהתפתח בין צעירים בשוק מחנה יהודה בשעת לילה מאוחרת, הנאשם החזיק במברג והניף אותו לכיוונו של גל בניסיון לתקוף אותו באזור כתפו. הסיכון הפוטנציאלי לחיים ולגוף אילו הניסיון היה משתכלל לכדי עבירה מושלמת, היה עלול להיות משמעותי. זאת ועוד; הנאשם הורשע מכוח ביצוע בצוותא בחבלה החמורה שנגרמה למתלונן בעקבות דקירתו על-ידי אחר מבני חבורתו של הנאשם. הנזק האקטואלי היה משמעותי, שכן הדקירה בגבו של המתלונן גרמה לנזק בריאתו השמאלית. בעקבות כך, המתלונן אושפז בטיפול נמרץ ונזקק להליך כירורגי. כמו כן, המתלונן סבל מכאבים ונזקק למשככי כאבים גם לאחר שחרורו מבית החולים. מתסקירי שירות המבחן ומדברי הנאשם בדיונים לפניי עלה כי העבירות בוצעו כאשר הנאשם היה תחת השפעה של חומרים ממכרים. אין חולק כי הנאשם הכניס עצמו למצב זה מדעת. לפיכך, הסנגור בצדק רב נמנע מלטעון לסייג או לקרבה לסייג לאחריות פלילית (ראו: סעיף 34ט לחוק העונשין).

לקולא, ניתן לציין את הנתונים הבאים: (א) נראה כי העבירות לא היו פרי תכנון מראש, אלא הן בוצעו תוך כדי עימות מילולי ופיזי שהתפתח בין צעירים בשעת לילה מאוחרת. (ב) כפי שצוין לעיל, עבירת ניסיון התקיפה שביצע הנאשם כלפי גל, לא הובילה לנזק אקטואלי. אשר לעבירה של חבלה חמורה בצוותא כלפי המתלונן - בדיון שהתקיים לפניי ביום

15.12.2022 שני הצדדים הסכימו כי לאחר שהנאשם ניסה לתקוף את גל במברג, הנאשם החל לברוח, וזאת במקביל לכך שאחד מבני החבורה אליה השתייך הנאשם דקר את המתלונן בגבו. שני הצדדים הסבירו כי במצלמה שתיעדה את האירוע נצפה הנאשם כשהחל לברוח מהמקום; המתלונן עמד בנתיב הבריחה של הנאשם; ותוך כדי כך שהנאשם בורח באותו הנתיב, אחד מבני החבורה שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה דקר את המתלונן (ראו: שם, עמ' 18; עוד ראו: פס' 1 להחלטתי שניתנה בסיום פרוטוקול הדיון הנ"ל מיום 15.12.2022). מכאן שאין מחלוקת כי הנאשם לא נטל חלק פעיל במעשה הדקירה בגבו של המתלונן. אחריותו לכך היא מכוח ביצוע בצוותא, בהיותו של הנאשם חלק מהחבורה שאחד מחבריה דקר את המתלונן באמצעות מברג.

12. **אשר לענישה הנוהגת** - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של ניסיון תקיפה הוא מאסר שנתיים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא הוא מאסר 14 שנים.

בית המשפט העליון עמד בפסיקותיו פעם אחר פעם על החומרה הטמונה בפתרון סכסוכים בדרכים אלימות. כך בכלל, וכך במיוחד כאשר מדובר באלימות המבוצעת בחבורה תוך שימוש בנשק קר באופן שעלול להוביל לתוצאות קטלניות. נוכח חומרתן של עבירות אלימות מן הסוג הנדון, נוכח שכיחותן של עבירות אלה, ונוכח פוטנציאל הנזק הרב הטמון בהן, נפסק לא פעם כי נדרשת ענישה מחמירה בגין לצורך הרתעת היחיד והרבים מפני הישנותן. מידת הענישה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות. ניתן להביא בהקשר זה מדבריו של כב' השופט דנציגר ברע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (25.12.2014), פס' 13-14:

"כנקודת מוצא לדיון יש לשוב ולהדגיש כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק - הינה עבירת אלימות חמורה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 14 שנות מאסר בפועל. בפסיקת בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי, ובעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח...מעיון בפסיקת בית משפט זה בשנים האחרונות עולה כי קשת הענישה בעבירות אלימות, הנעשות תוך שימוש בנשק קר, היא רחבה ומגוונת, אך היא כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ככל שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון... ואף עונשי מאסר בפועל המגיעים לארבע שנות מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד. עם זאת, כבכל תחום במשפט הפלילי, ניתן למצוא גם מקרים שבהם הענישה חורגת מהאמור לעיל - בין אם לחומרה ובין אם לקולא - בשים לב לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה... כאמור, הענישה בעבירות אלימות צריכה לכלול, ככלל, רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ורק במקרים חריגים יהיה מקום לסטות מכלל זה ולהסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות".
(ההדגשות במקור).

עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נגזרים לא פעם עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח וזאת גם בנסיבות בהן ההרשעה בעבירה האמורה היא מכוח ביצוע בצוותא. ניתן להפנות לצורך המחשה לת"פ (מרכז) 36335-08-13 מדינת ישראל נ' פלוני (16.9.2014) (להלן: פרשת פלוני). באותה פרשה, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וזאת בגין כך שהמתלונן נדקר על-ידי אחר מבני החבורה שהנאשם היה חלק ממנה. ביחס לכך נקבע מתחם עונש הולם שנע משנתיים עד 5 שנים, ונגזר על הנאשם עונש של 21 חודשי מאסר בפועל לאחר חריגה לקולא מהמתחם משיקולי שיקום. בדומה לפרשת פלוני, גם במקרה דנן המתלונן לא נדקר על-ידי הנאשם שלפניי, אלא הוא נדקר על-ידי אחר מבני החבורה שהנאשם השתייך אליה. ודוק, בפרשת פלוני הנאשם בעט במתלונן ביחד עם אחרים בכל חלקי גופו, וזאת לאחר שהמתלונן נפל ארצה בעקבות כך שנדקר על-ידי אחר מבני החבורה. לעומת זאת, במקרה דנן הנאשם שלפניי לא נטל חלק פעיל בדקירת המתלונן או בתקיפתו. בהתחשב בכך, אני בדעה כי על מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניי להיות נמוך ביחס למתחם שנקבע בפרשת פלוני. בד בבד, יש להזכיר כי הנאשם שלפניי נשא עמו מברג וניסה לתקוף באמצעותו את גל, באופן הנזקף לחובתו.

13. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בהם; בנסיבות ביצוע העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם (ניסיון תקיפה בדרך של הנפת מברג לכיוונו של גל בלא לפגוע בו; וכן חבלה חמורה בנסיבות מחמירות מכוח ביצוע בצוותא, כאשר אין חולק כי הנאשם לא נטל בעצמו חלק פעיל בדקירת המתלונן) נע מ-12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם - חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

14. שני הצדדים הסכימו כי בעניינו של הנאשם קמה הצדקה לסטות לקולא מהמתחם מטעמי שיקום לפי סעיף 40ד לחוק העונשין. הסכמה זו מקובלת עליי. כפי שפורט לעיל, הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בתיק זה בגיל צעיר יחסית (19), כשבעברו אין הרשעות קודמות. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע עליהם חרטה כנה. מתסקירי שירות המבחן עלה כי הנאשם עמד בהצלחה בכל שלבי הטיפול בקהילת רטורנו, לאחר מכן בהוסטל, ולבסוף במגוריו הנוכחיים בבית שמש שם הנאשם עובד לפרנסתו ומטופל ביחידה להתמכרויות וכן בקבוצת נרקומנים אנונימיים. ניכר מהתסקירים כי הנאשם התייחס לתהליך הטיפול ברצינות ובהתמדה, וחווה שינוי כן ואותנטי במסגרתו: הנאשם נגמל מחומרים ממכרים. הוא רכש כלים להתמודדות בונה עם קשייו במקום התנהלות תוקפנית ואלימה שאפיינה אותו בעבר. רמת הסיכון הנשקפת ממנו פחתה. הנאשם בחר מיוזמתו להתגורר בעיר בית שמש ולא בירושלים בה התגורר קודם לכן, וזאת כדי להתרחק ממוקדי סיכון שהכשילו אותו בעבר. הדבר יכול להצביע על כך שהנאשם הפנים את הצורך להתרחק ממצבים מגבירי סיכון עבורו. בהתחשב בכל אלה, שוכנעתי כי הנאשם השתקם או לכל הפחות קיים סיכוי ממשי לשיקומו, ולפיכך קמה בעניינו הצדקה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום (לאמות המידה לחריגה לקולא מהמתחם, ראו: ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פס' 24-25 (18.4.2018)).

15. המחלוקת בין הצדדים נסובה על העונש המתאים שראוי לגזור על הנאשם בסטייה לקולא מהמתחם.

כפי שצוין לעיל, שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם קמה הצדקה לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, תוך מתן משקל ממשי לשיקולי השיקום. יחד עם זאת, שיקולי השיקום אינם מאיינים את קיומם של יתר שיקולי הענישה, ובהם

הלימה והרתעת היחיד והרבים. הנאשם היה חלק מחבורה שעשתה שימוש באליומות חמורה במסגרת עימות שהתפתח בין צעירים בשעת לילה מאוחרת. בהיותו חלק מהחבורה, הנאשם נשא עמו מברג וניסה לתקוף באמצעותו את גל. כמו כן, הנאשם היה חלק מהחבורה בעת שאחד מחבריה דקר את המתלונן בגבו באמצעות מברג וגרם לו לחבלה חמורה. בהתחשב בכך, אני סבורה כי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב, רואה בשיקום את חזות הכל ואינה נותנת משקל מספק לשיקולי ענישה נוספים של הלימה והרתעה, שראוי ליתן ביטוי גם להם בנסיבות העניין.

בעיניי, האיזון הראוי בין שיקולי השיקום התומכים בחריגה לקולא מהמתחם שנקבע, ובין שיקולי ההלימה וההרתעה, מצוי בהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה אציין כי הן בתסקירי שירות המבחן והן בטיעוני ההגנה לעונש, לא נטען לנזק מיוחד שייגרם לנאשם בגין ריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, מעבר למחירים האינהרנטיים הכרוכים בענישה מסוג זה. נוכח גילו של הנאשם כיום (מעל 21), ונוכח העובדה שהנאשם אינו נושא בעול הפרנסה של אדם אחר מלבד עצמו כאשר לצדו משפחה מסורה התומכת בו - אינני סבורה כי הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות תותיר את הנאשם ללא משאבי קיום או תסכל את הליך השיקום. בכך נבדל עניינו של הנאשם ממקרים אחרים אליהם הפנה הסנגור בטיעונו לעונש (ראו למשל: ע"פ 5505/20 מנחם נ' מדינת ישראל, פס' 3 (2.11.2020)). מרבית המקרים הנוספים אליהם הפנה הסנגור במסגרתם הוטל עונש שיקומי של צו של"צ, נגעו להרשעה בעבירות אחרות מאלה בהן הורשע הנאשם שלפניי, ולפיכך קשה ללמוד משם לכאן.

אשר למשך עבודות השירות שאטיל על הנאשם - בשים לב לגיל הצעיר; בשים לב להודאה, לנטילת האחריות ולחריטה הכנה שהביע הנאשם; בשים לב לתהליך השיקומי-הטיפול המוצלח; נוכח העדר הרשעות קודמות; ונוכח העובדה שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח במשך תקופה של כחודש וחצי (13.2.2021 עד 26.3.2021); לא ראיתי להעמיד את משך עבודות השירות על פרק הזמן המקסימאלי הקבוע בחוק כמבוקש על-ידי המאשימה. לגיטימי, במכלול נסיבות העניין ראוי להטיל על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה שצופה פני עתיד, וכן צו מבחן שיאפשר לנאשם להמשיך בתהליך הטיפול בו הוא משולב כיום.

16. בכל הנוגע לפסיקת פיצוי לטובת המתלונן - בעניין זה לקחתי בחשבון את הנזק המשמעותי שנגרם למתלונן עקב דקירתו; אך גם את העובדה שהנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות מכוח ביצוע בצוותא, שכן הוא עצמו לא היה מי שדקר את המתלונן בגבו, ואילו הדוקר לא הועמד לדין שכן זהותו אינה ידועה במדויק למאשימה. באיזון בין השיקולים, אני רואה לחייב את הנאשם בפיצוי כספי לטובת המתלונן בסך של 7,500 ₪.

סוף דבר

17. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בדרך של עבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו. על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 10.9.2023 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע. מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, הנאשם

מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן וישתתף בכל תכנית טיפולית שקצינת המבחן תמצא לנכון כחלק מתנאי המבחן. הנאשם מוזהר כי אם יפר את תנאי המבחן, תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר הדין של הנאשם.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסוג עוון (למעט איומים).

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. פיצוי לטובת המתלונן בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 11.7.2023 ובכל 11 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

בהמשך לכך, נרשמת הודעת הנאשם כי בתיק המ"ת הקשור הופקדו 15,000 ₪. ככל שאכן כך, מוסכם כי ההפקדה תשמש לצורך לתשלום הפיצוי, ויתרתה תושב לנאשם.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ג, 11 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.